VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2015. gada 15. decembrī*

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Vārdiskas preču zīmes "ARTHUR & ASTON" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "Arthur" — Preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Veids, kas atšķiras elementos, kuri maina tās atšķirtspēju

Lieta T-83/14

LTJ Diffusion , Kolomba [*Colombes*] (Francija), ko sākotnēji pārstāvēja *S. Lederman*, vēlāk – *F. Fajgenbaum*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *V. Melgar*, pārstāve,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Arthur et Aston SAS , Žibervila [*Giberville*] (Francija), ko pārstāv *N. Boespflug*, advokāts,

par prasību par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2013. gada 2. decembra lēmumu lietā R 1963/2012-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *LTJ Diffusion* un *Arthur et Aston SAS*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 4. februārī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 16. maijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 2. maijā,

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 12. augustā,

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā, ka mēneša laikā no paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu netika saņemts lietas dalībnieku pieteikums par tiesas sēdes rīkošanu, un tāpēc, uzklausot tiesneša referenta ziņojumu un pamatojoties uz 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, nolemjot izskatīt prasību bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2010. gada 10. novembrī persona, kas iestājusies lietā, *Arthur et Aston SAS*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “ARTHUR & ASTON”.

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “Apavi, sporta apavi, pludmales apavi, sandales, zābaki, puszābaciņi, puszābaki, koka tupeles, esparto, kurpes”.

4 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2011. gada 17. janvāra *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 10/2001.

5 2011. gada 14. aprīlī prasītāja *LTJ Diffusion*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš 3. punktā norādītajām precēm.

6 Iebildumi bija balstīti uz agrāku Francijas grafisku preču zīmi, kas reģistrēta ar Nr. 17731 un attēlota šādi:

7 Agrākā preču zīme, uz kuru bija norādīts iebilduma pamatojumā, bija reģistrēta 1983. gada 16. jūnijā Francijā un atjaunota 2003. gada 11. aprīlī attiecībā uz šādām 25. klasē ietilpstošām precēm: “Tekstilizstrādājumi, gatavi un pēc pasūtījuma šūti apģērbi, tostarp zābaki, kurpes un čības”.

8 Iebildumu pamatojumam bija norādīti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie pamati.

9 Lai gan persona, kas iestājusies lietā, atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktam lūdza sniegt pierādījumus par agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu, prasītāja iesniedza pierādījumus vienīgi par to, ka ir izmantots apzīmējums, kas ir attēlots šādi:

10 2011. gada 27. augustā Iebildumu nodaļa iebildumus pilnībā noraidīja, jo prasītāja nebija sniegusi pierādījumus par agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu tādā veidā, kādā tā ir reģistrēta (turpmāk tekstā – “agrākā preču zīme tādā veidā, kādā tā ir reģistrēta”) Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

11 2012. gada 23. oktobrī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

12 Ar 2013. gada 2. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelācijas pirmā padome apelācijas sūdzību noraidīja. Apelācijas padome, tāpat kā Iebildumu nodaļa, konstatēja, ka iepriekš 9. punktā attēlotais apzīmējums (turpmāk tekstā – “izmantotais apzīmējums”) atšķiras no agrākās preču zīmes tādā veidā, kādā tā ir reģistrēta, tādējādi, ka tas maina tās atšķirtspēju. Līdz ar to tā secināja, ka iebilduma pamatojumam minētās agrākās preču zīmes izmantošana nav pierādīta atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunktam.

Lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— nodot lietu atpakaļ ITSB kompetentajai instancei, lai tā lemtu par iebildumu pamatotību gadījumā, ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka tai nav pilnvaru pašai par to lemt.

14 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

15 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza tikai vienu pamatu par Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu. Tā apgalvo, ka Apelācijas padome esot kļūdaini vērtējusi šo tiesību normu.

16 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu faktiska Kopienas preču zīmes izmantošana ietver arī pierādījumu par tās izmantošanu veidā, kas elementos, kuri nemaina minētās preču zīmes atšķirtspēju, atšķiras no veida, kādā tā ir reģistrēta.

17 Lai arī šis pants attiecas vienīgi uz Kopienas preču zīmes izmantošanu, tas pēc analoģijas ir jāpiemēro valsts preču zīmes izmantošanai, ciktāl Regulas Nr. 207/2009 42. panta 3. punktā ir paredzēts, ka šī paša panta 2. punkts ir piemērojams attiecībā uz 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajām agrākām valsts preču zīmēm, “aizvietojot izmantošanu [Savienībā] ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kur agrākā preču zīme ir aizsargāta” (spriedums, 2014. gada 14. jūlijs, *Vila Vita Hotel und Touristik* /ITSB – *Viavita* (“VIAVITA”), T-204/12, EU:T:2014:646, 24. punkts).

18 Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta, kurā nav prasīta strikta atbilstība starp tirdzniecībā izmantoto veidu un to, kādā preču zīme ir reģistrēta, mērķis ir atļaut šīs reģistrētās preču zīmes īpašniekam, izmantojot apzīmējumu tirdzniecībā, veikt tajā izmaiņas, kas, nemainot šī apzīmējuma atšķirtspēju, dod iespēju labāk pielāgoties attiecīgo preču vai pakalpojumu tirdzniecības un mārketinga vajadzībām. Atbilstoši tās mērķim šīs normas materiālās piemērošanas joma ir jāuzskata par ierobežotu ar situācijām, kurās apzīmējums, ko preču zīmes īpašnieks izmanto konkrēti tāpēc, lai apzīmētu preces vai pakalpojumus, saistībā ar kuriem tā ir reģistrēta, ir tādā veidā, kādā tiek komerciāli izmantota šī pati preču zīme. Līdzīgās situācijās, kad tirdzniecībā izmantotais apzīmējums atšķiras no veida, kādā tas ticis reģistrēts, vienīgi ar nenozīmīgiem elementiem tādējādi, ka abi apzīmējumi var tikt uzskatīti par būtībā līdzvērtīgiem, minētajā tiesību normā ir paredzēts, ka reģistrētās preču zīmes izmantošanas pienākums var tikt izpildīts, iesniedzot pierādījumu par apzīmējuma izmantošanu tādā veidā, kādā tas tiek izmantots tirdzniecībā (spriedumi, 2010. gada 10. jūnijs, *Atlas Transport*/ITSB – *Hartmann* (“ATLAS TRANSPORT”), T-482/08, EU:T:2010:229, 30. punkts; 2012. gada 21. jūnijs, *Fruit of the Loom*/ITSB – *Blueshore Management* (“FRUIT”), T-514/10, EU:T:2012:316, 28. punkts, un 2014. gada 12. marts, *Borrajo Canelo*/ITSB – *Tecnoazúcar* (“PALMA MULATA”), T-381/12, EU:T:2014:119, 26. punkts).

19 Šajā lietā nav strīda par to, ka atbilstošajā laika posmā no 2006. gada 17. janvāra līdz 2011. gada 16. janvārim procedūrā ITSB tika pierādīta tikai preču zīmes faktiskā izmantošana. Līdz ar to ir jāpārbauda, vai Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka šajā apzīmējumā salīdzinājumā ar agrāko preču zīmi veidā, kādā tā ir reģistrēta, ir atšķirības, kas maina pēdējās minētās atšķirtspēju.

20 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka preču zīmes atšķirtspēja Regulas Nr. 207/2009 izpratnē nozīmē, ka šī preču zīme ļauj preci, attiecībā uz kuru ir lūgta reģistrācija, identificēt kā konkrēta uzņēmuma preci un tādējādi nošķirt šo preci no citu uzņēmumu precēm (skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, *Specsavers International Healthcare* u.c., C-252/12, Krājums, EU:C:2013:497, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Agrākajā preču zīmē veidā, kādā tā ir reģistrēta, ir atveidots personvārds *Arthur* rokrakstā rakstīta paraksta formā, melns uz balta fona, izvietots slīpi un blīvi, burti ir attēloti ļoti blīva rokraksta formā. Minētās preču zīmes pirmais burts ir izcelts, to rakstot ar lielo burtu, un uzsvērts ar punktu starp divām “A” slīpajām līnijām. Lai arī agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, vārdiskais elements “arthur” ir dominējošais elements, tās atšķirtspēja izriet ne tikai no šī vārdiskā elementa, bet arī no tā grafiskā noformējuma, kas, lai gan ir mazākas nozīmes, nav nedz nenozīmīgs, nedz parasts.

22 Kā Apelācijas padome ir pamatoti norādījusi apstrīdētā lēmuma 27. punktā, izmantotajā apzīmējumā ir būtiskas atšķirības salīdzinājumā ar agrāko preču zīmi veidā, kādā tā ir reģistrēta. Lai arī izmantotajā apzīmējumā ir atkārtots vārdiskais elements “arthur”, rakstzīmes, kas izmantotas burtu, kuri veido šo vārdisko elementu, attēlošanai, ir baltas, drukātas ar lielajiem burtiem, ar nelielu stilizāciju, uz melna fona un izkārtotas horizontāli. Turklāt izmantotajā apzīmējumā vārds “arthur” ir izvietots uz melna taisnstūra, kuram savukārt ir smalks balts rāmis.

23 Šīs ir atšķirības, kas no franču vidusmēra patērētāja, kuram ir paredzētas 25. klases preces, skatu punkta maina agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspēju. Minētās preču zīmes grafiskais elements, ko veido stilizēts paraksts, izmantotajā apzīmējumā pilnībā ir izzudis un ir aizstāts ar pilnīgi atšķirīgu grafisko elementu, ļoti klasisku, simetrisku un statisku, savukārt, kā pamatoti norāda ITSB, agrākā preču zīme veidā, kādā tā ir reģistrēta, piesaista uzmanību ar asimetriju un dinamismu, ko piešķir burtu kustība no kreisās uz labo pusi. Minētās atšķirības starp preču zīmi un apzīmējumu nav nenozīmīgas, un tie nevar tikt uzskatīti par būtībā līdzvērtīgiem iepriekš 18. punktā minētās judikatūras izpratnē.

24 Ņemot vērā faktu, ka īpašais vārda “arthur” grafiskais dizains kopā ar minēto vārdu veido agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspēju un ka izmantotajā apzīmējumā tā ir pilnībā mainīta, ir jāapstiprina Apelācijas padomes secinājums, saskaņā ar kuru atšķirības starp aplūkojamo preču zīmi un apzīmējumu ir tādas, ka pirmās minētās atšķirtspēja ir mainīta.

25 Šis secinājums nevar tikt apšaubīts ar prasītājas argumentāciju.

26 Pirmkārt, kā ar faktiem nepamatots ir jānoraida prasītājas iebildums, saskaņā ar kuru Apelācijas padome neesot lēmusi par agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspējas iespējamajām izmaiņām un šajā ziņā neesot veikusi šīs preču zīmes un izmantotā apzīmējuma konkrētu analīzi. Atliek aplūkot apstrīdētā lēmuma 26.–30. punktu un 34.–36. punktu, lai konstatētu, ka Apelācijas padome ir veikusi konkrētu un detalizētu iepriekš minētās preču zīmes un apzīmējuma analīzi, lai šī paša lēmuma 40. punktā izdarītu secinājumu, ka izmantotais apzīmējums atšķiras no agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, tā, ka tiek mainīta tās atšķirtspēja.

27 Ir jānoraida arī prasītājas iebilde, saskaņā ar kuru Apelācijas padome neesot lēmusi nedz par agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, grafiskā dizaina elementam piemītošo atšķirtspēju, nedz arī par to, vai jauna burtu fonta, ko Apelācijas padome kvalificējusi kā “ļoti klasisku”, izmantošana pati par sevi var radīt izmaiņas agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspējā.

28 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 34. punktā ir atzinusi, ka agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, grafiskie elementi nevar tikt uzskatīti par nenozīmīgiem. Apstrīdētā lēmuma 35. punktā tā turpināja, precizējot, ka vārds “arthur” nav attēlots gluži ierastās un parastās rakstzīmēs, un atgādinot, ka agrākā preču zīme, kas ir iebilduma pamatā, nav reģistrēta kā vārdiska preču zīme, bet gan kā grafiska preču zīme. Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 36. punktā Apelācijas padome atzina, ka izmantotais apzīmējums patērētājam rada priekšstatu, kas ir ļoti atšķirīgs no tā, ko rada agrākā preču zīme veidā, kādā tā ir reģistrēta, jo tajā nav attēlots neviens no pēdējās minētās grafiskā dizaina elementiem un to veido citi grafiskā dizaina elementi, tostarp minimāli stilizētas drukātas rakstzīmes.

29 Tādējādi no apstrīdētā lēmuma 34.–36. punkta, pretēji prasītājas apgalvotajam, izriet, ka Apelācijas padome ir izvērtējusi agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, grafiskā dizaina elementiem piemītošo atšķirtspēju un secinājusi, ka šie elementi nav nedz ierasti, nedz parasti. Tā turklāt netieši, bet noteikti ir uzskatījusi, ka grafiskā dizaina elementi veido agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspēju. No apstrīdētā lēmuma iepriekš minētajiem punktiem, it īpaši no minētā lēmuma 36. punkta, izriet, ka Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspējas izmaiņas izriet no tā, ka izmantotajā apzīmējumā ir zuduši iepriekš minētie grafiskā dizaina elementi un ka tie ir aizstāti ar citiem parastākiem un mazāk stilizētiem.

30 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka vārdiskais elements “arthur” ir agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, vienīgais atšķirīgais un dominējošais elements, jo grafiskais dizains, kas raksturo šo vārdisko elementu, ir parasts un mazāk nozīmīgs. Līdz ar to prasītājas ieskatā, pareizi piemērojot Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu, Apelācijas padomei būtu jāuzskata, ka izmantotais apzīmējums, kurā pilnībā tiek pārņemts šis atšķirīgais un dominējošais vārdiskais elements, netiek pievienots neviens cits vārdisks elements, nedz jebkāds atšķirīgs grafisks elements, bet kuram ir atšķirīgs burtu fonts, kas ir tikpat parasts un otršķirīgs, nemaina agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspēju.

31 Premisas, saskaņā ar kuru vārdiskais elements “arthur” ir agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, vienīgais atšķirīgais un dominējošais elements, pamatojumam prasītāja atsaucas uz vairākiem tiesu, gan Francijas, gan Savienības tiesu, nolēmumiem šādā izpratnē. Prasītāja it īpaši atsaucas uz 2005. gada 24. novembra spriedumu *Sadas*/ITSB – *LTJ Diffusion* (“ARTHUR ET FELICIE”) (T-346/04, Krājums, EU:T:2005:420) par tās iesniegtajiem iebildumiem pret pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “ARTHUR ET FELICIE” kā Kopienas preču zīmi, kas tika balstīta uz agrāku preču zīmi veidā, kādā tā ir reģistrēta. Prasītāja atsaucas arī uz Parīzes Apelācijas instances tiesas 2005. gada 11. maija spriedumu, kas taisīts saistībā ar prasību par preču zīmes pārkāpumu, ko tā bija cēlusi par vārdiskas preču zīmes “ARTHUR ET FELICIE” izmantošanu.

32 Prasītāja turklāt pārmet Apelācijas padomei, ka tā pilnībā ir noliegusi sprieduma lietā “ARTHUR ET FELICIE”, minēts 31. punktā (EU:T:2005:420), un valsts tiesas instanču nolēmumu, uz kuriem tā atsaucās administratīvajā procesā, atbilstību. Apstrīdot Apelācijas padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru iepriekš minētajā spriedumā un lēmumos paustie atzinumi nav atbilstoši, jo tie tikuši taisīti saistībā ar pārbaudi par sajaukšanas iespēju, nevis par agrākas preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, izmantošanas raksturu (apstrīdētā lēmuma 32. un 38. punkts), prasītāja būtībā apgalvo, ka minētās preču zīmes atšķirtspējas analīzei Regulas Nr. 207/2009 8. panta par sajaukšanas iespēju kontekstā ir jābūt tādai pašai kā minētās regulas 15. panta par reģistrētas preču zīmes izmantošanu kontekstā.

33 Atbildot uz prasītājas argumentāciju, kas izklāstīta iepriekš 30.–32. punktā, vispirms ir jāatgādina, kā tas izriet no iepriekš 21. punktā minētā, ka vārdiskais elements “arthur” ir agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, dominējošais elements tādā izpratnē, ka tas ir dominējošais šīs preču zīmes kopējā radītajā iespaidā. Vārdiskā elementa grafiskais attēlojums šajā kopējā radītajā iespaidā ir mazāk svarīgs, tomēr nozīmīgs aspekts.

34 Ņemot vērā iepriekš teikto, ir jāuzsver, ka nepietiek ar to, ka agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, dominējošais elements ir atkārtots izmantotajā apzīmējumā, kā tas ir šajā gadījumā attiecībā uz vārdisko elementu “arthur”, lai šis apzīmējums tiktu atzīts par tādu, kas nemaina agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspēju. Pārbaude par izmaiņām atšķirtspējā notiek, salīdzinot agrāko preču zīmi veidā, kādā tā ir reģistrēta, ar izmantoto apzīmējumu, lai izvērtētu, vai šī preču zīme un apzīmējums atšķiras vai neatšķiras elementos, kas ir nenozīmīgi, un vai tie var tikt uzskatīti par būtībā ekvivalentiem (spriedumi, “ATLAS TRANSPORT”, minēts 18. punktā, EU:T:2010:229; “FRUIT”, minēts 18. punktā, EU:T:2012:316, un “PALMA MULATA”, minēts 18. punktā, EU:T:2014:119). Tādējādi, kā jau tas tika secināts, Apelācijas padomes secinājumos nav pieļauta kļūda.

35 Turpinājumā, runājot par prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru vārdiskais elements “arthur” esot agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, vienīgais atšķirtspējīgais elements, šis apgalvojums ir kļūdains tādu iemeslu dēļ, kas ir izklāstīti iepriekš 21.–24. punktā, ciktāl šīs preču zīmes atšķirtspēja izriet ne tikai no šī vārdiskā elementa, bet arī no minētā elementa grafiskā attēlojuma, kas nav nedz nenozīmīgs, nedz parasts.

36 Turklāt iepriekšminētais prasītājas apgalvojums nav apstiprināts spriedumā lietā “ARTHUR ET FELICIE”, minēts 31. punktā (EU:T:2005:420). Šajā spriedumā Vispārējā tiesa nav nekādi secinājusi, ka vārdiskais elements “arthur” ir vienīgais agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspējīgais elements. Salīdzinot konfliktējošos apzīmējumus lietā, kurā pasludināts spriedums “ARTHUR ET

FELICIE”, minēts 31. punktā (EU:T:2005:420), precīzāk, minētā sprieduma 46. punktā, Vispārējā tiesa ir tikai konstatējusi, tāpat kā šajā gadījumā (skat. iepriekš 21. punktu), šī vārdiskā elementa dominējošo raksturu un grafiskā elementa mazāk nozīmīgo raksturu.

37 Visbeidzot, runājot par to, ka prasītāja atsaucas uz Parīzes Apelācijas instances tiesas 2005. gada 11. maija spriedumu (skat. iepriekš 31. punktu), kā arī citiem valsts tiesas instanču nolēmumiem, uz kuriem tā ir atsaukusies arī ITSB procedūrā, ir jānorāda, ka ne ar šo spriedumu, nedz arī šiem nolēmumiem netiek apšaubīti Vispārējās tiesas iepriekš 24. punktā minētie secinājumi, ciktāl tajos nekādi nav secināts, ka agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, grafiskais elements ir nenozīmīgs un ka tas kopā ar vārdisko elementu “arthur” neveido šīs preču zīmes atšķirtspēju. Gluži pretēji, šis grafiskais elements, kas ir ar roku rakstīta paraksta formā, tur tika kvalificēts kā “īpašs”. Tostarp Parīzes Apelācijas instances tiesa savā iepriekš minētajā spriedumā agrāko preču zīmi veidā, kādā tā ir reģistrēta, ir aprakstījusi “[kā] atveidotu īpašā grafiskajā dizainā, rokrakstā rakstīta paraksta formā, kas savienojas ar augšupejošu formu, [un] zem burta A ir punkts”. Katrā ziņā ir jāatgādina, ka Kopienas preču zīmju sistēma ir autonoma un apelācijas padomju lēmumu tiesiskums tiek pārbaudīts tikai uz Regulas Nr. 207/2009 pamata, tādējādi, ka ITSB vai, pārsūdzības gadījumā, Vispārējai tiesai nav pienākuma lemt tāpat, kā līdzīgā situācijā tiktu lemts valstu iestādēs vai tiesās (šajā ziņā skat. spriedumus, 2006. gada 12. janvāris, *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, C-173/04 P, Krājums, EU:C:2006:20, 49. punkts, un 2014. gada 23. janvāris, *Coppenrath-Verlag*/ITSB – *Sembella* (“Rebella”), T-551/12, EU:T:2014:30, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Pamatojoties uz iepriekš 33.–37. punktā paustajiem apsvērumiem un bez vajadzības lemt par prasītājas apgalvojuma, saskaņā ar kuru agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, atšķirtspējas analīzei būtu jābūt vienādai gan saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 8. pantu, gan 15. pantu (skat. iepriekš 32. punktu), pamatotību, ir jānoraida prasītājas argumentācijas premisa, saskaņā ar kuru vārdiskais elements “arthur” ir agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, vienīgais atšķirtspējīgais un dominējošais elements. No tā izriet, ka pārējā prasītājas argumentācija, kas ir balstīta uz šo kļūdaino premisu (skat. iepriekš 30. punktu), ir jānoraida.

39 Treškārt, ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru apstrīdētajā lēmumā pieņemtais risinājums esot pretrunā ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 4. oktobra lēmumam (lieta R 737/2013-2). Ir pietiekami konstatēt, ka faktiskie apstākļi, kādos ir pieņemti šie abi lēmumi, ir atšķirīgi, ciktāl attiecība starp agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, veidu un izmantotā apzīmējuma veidu, kā definēts apstrīdētajā lēmumā, atšķiras no attiecības starp agrākās preču zīmes veidā, kādā tā ir reģistrēta, veidu un izmantotā apzīmējuma veidu, kā definēts iepriekš minētajā ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 4. oktobra lēmumā. Turklāt ir jāatgādina, ka ITSB ir aicināts lemt, izvērtējot katra gadījuma apstākļus, un ka tam nav saistoši agrāki citās lietās pieņemtie lēmumi. Apelācijas padomju lēmumu tiesiskums ir vērtējams, tikai pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, nevis to agrāko lēmumu pieņemšanas praksi. Turklāt, veicot savu tiesiskuma pārbaudi, Vispārējai tiesai nav saistoša ITSB lēmumu pieņemšanas prakse (skat. spriedumu “PALMA MULATA”, minēts 18. punktā, EU:T:2014:119, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, ir jānoraida atcelšanas pamats par Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu. Līdz ar to prasība ir noraidāma pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Atbilstoši Vispārējās Tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

42 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *LTJ Diffusion* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 15. decembrī.

[Paraksti]